

עמ"י 31968/04/17 - מדינת ישראל נגד שבתאי פיין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

21 אפריל 2017

עמ"י 31968-04-17 מדינת ישראל נ' פיין

לפני כבוד השופט ריקי שמולביץ
העוררת מדינת ישראל

נגד המשיב שבתאי פיין

נוכחים:

ב"כ העוררת - פקד אריה מלכה ורס"ר דוד קוריאט

ב"כ המשיב - עו"ד ישראל קליין

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי ערר על החלטת בימ"ש השלום בראשל"צ (כב' השופט עמית מכליס) מיום 20.4.17, שבמסגרתה האריך את מעצרו של המשיב עד יום 21.4.17 שעה 13:00 והורה כי לאחר מכן המשיב ישוחרר בתנאים של מעצר בית בביתו במודיעין עלית בפיקוח לסירוגין של אשתו ושל גיסו, הרחקה ואיסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה למשך 21 ימים מיום מתן החלטה, צו עיכוב יציאה מהארץ והתייצבות לחקירה למשפט ולריצוי עונש בכל עת שיידרש, והכל בכפוף להפקדת סך של 3,000 ₪, התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪ וערבות צד ג' בסך של 5,000 ₪ שתחתם על ידי כל אחד מהמפקחים.

המשיב נעצר ביום 18.4.17 בחשד לעבירות של סחיטה באיומים, קשירת קשר לביצוע עבירות פשע ועוון, הטרדה באמצעות מתקן בזק (ריבוי עבירות) וכן שידול וסיוע להטרדה ופגיעה בפרטיות.

המשיב נעצר יחד עם 11 חשודים נוספים שהובאו להארכת מעצר באותו יום.

בהחלטה מאותו יום בתיק מ"י 24754-04-17 קבע ביהמ"ש קיומו של חשד סביר הקושר את המשיב למיוחס לו, ציין כי חלקו בפרשייה בכללותה קטן מזה של החשודים שנעצרו מוקדם יותר, ועילת המעצר המרכזית היא החשש לשיבוש חקירה.

ביהמ"ש האריך את מעצרו של המשיב עד יום 20.4.17. ביום 20.4.17 התבקש ביהמ"ש להאריך את מעצרו של המשיב ב-5 ימים ונתן את החלטתו נושא ערר זה.

העוררת טוענת כי מדובר בפרשייה רחבת מימדים ומרובת מעורבים. ביהמ"ש קמא שגה כשלא ייחס חשיבות לחלקו של המשיב בביצוע עבירות רבות ומגוונות אשר יש בהן מסוכנות גלומה - ריבוי עבירות של סחיטה באיומים ובכך שלא ייחס חשיבות לקורבנות העבירה ולחשש מפני המשך ביצוע עבירות של המשיב באמצעים העומדים לרשותו, וזאת בפרט לאור העובדה שהמשיב אינו משתף פעולה בחקירתו וראיות נוספות שהוצגו לביהמ"ש, שמהן עולה חשש כבד לשיבוש הליכי חקירה.

העוררת טוענת כי חקירת הפרשה טרם הסתיימה. נגד המשיב קיימות ראיות טובות ביחס לריבוי עבירות של סחיטה באיומים והטרדה בצורה מסיבית ביותר כלפי קורבנות העבירה, ואין להפריד או לבודד את חלקו של המשיב בפרשה מחלקם של יתר החשודים העצורים בפרשה.

ב"כ המשיב מנגד מפנה להחלטות ביהמ"ש מהתאריכים 18.4.17 ו-20.4.17, ולעניין התנהלות העוררת בפרשה באופן שלא ניצלה את הזמן שקצב לה ביהמ"ש.

ב"כ העוררת הציג לעיוני דוחות חסויים במ/1, במ/3 וראיות גולמיות.

לאחר שעיינתי בדוחות ובראיות ושמעתי טיעוני ב"כ הצדדים, נראה לי כי באיזון הראוי בנסיבות המקרה שלפניי, דין הערר להידחות.

ביהמ"ש קבע כי קיים חשד סביר הקושר את החשוד למיוחס לו וכן כי קיימת עילת מעצר מרכזית של חשש לשיבוש חקירה.

בדיון ביום 18.4.17 קבע ביהמ"ש כי חלקו של המשיב ביחס לחלקם של האחרים קטן. עמדה זו מקובלת עלי.

ביהמ"ש האריך את המעצר כדי לאפשר ליחידה החוקרת לבצע בעיקר את פעולות 4, 5 תוך שציין כי יש אפשרות שפעולה 6 תניב חקירה נוספת.

בדיון ביום 20.4.17 התברר כי פעולות 5 ו-6 לא בוצעו ופעולה 4 בוצעה באופן חלקי.

בהחלטה חזר בימ"ש על עמדתו בדבר קיומו של חשד סביר הקושר את המשיב למיוחס לו, תוך שציין כי מאז הארכת המעצר האחרונה לא התחזק החשד הסביר בעניינו של המשיב, אך התחזק החשד הסביר בתיק בכללותו.

עוד ציין ביהמ"ש כי מהנספח החדש שהוצג לעיונו, עולה כי עדיין קיימות פעולות חקירה הניתנות לשיבוש, אך פעולות אלה ניתנות לביצוע בתוך פרק זמן קצר יחסית ולשם כך האריך כאמור את המעצר פעם נוספת.

בדיון היום התברר כי העוררת לא ביצעה ולו גם פעולה אחת מהפעולות שביקשה לבצען. הנימוק שנמסר היה: היקף הפרשה, המעורבים הרבים, והדיונים בביהמ"ש.

סבורני כי באיזון הנכון בין זכויותיו של המשיב לבין האינטרס הציבורי, הכף נוטה לזכויותיו של המשיב. מה עוד שאינני רואה כיצד שחרורו של המשיב מהמעצר ישבש את הפעולות המבוקשות. כוונתי לפעולות 3-5.

לפיכך, ומבלי שאני מתעלמת מעילת המעצר, אני מחליטה לדחות את הערר.

המשיב ישוחרר מהמעצר בתנאים שנקבעו על ידי בימ"ש קמא בהחלטה מיום 20.4.17 לאחר שימלא את התנאים.

**ניתנה והודעה היום כ"ה ניסן תשע"ז,
21/04/2017 במעמד הנוכחים.
ריקי שמולביץ , שופטת**

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה כמוסכם.

ניתנה והודעה היום כ"ה ניסן תשע"ז, 21/04/2017 במעמד הנוכחים.

ריקי שמולביץ , שופטת